

Sandoyingar eru stak misnøgdir við ferðasambandið við Tróndi millum Skopun og Gamlurætt.

»Gamlarætt er eitt stórt rottureiður«

Sandoyingar eru ekki so fegnir um, at Tróndur skal higgja hvørja nátt á Gamlurætt.

– Fyri tað fyrsta, so er tað sera ringt fyri sjúkraflutningin av oynni, tí so má Tróndur fyrst sigla til Skopunar, áðrenn tað ber til at flyta sjúklingar til Havnar, siga sandoyingar, ið hava tosað við Tíðindablaðið Sosialin um vánaligu viðurskiftini, sandoyarsiglingin er fongd av. – Og fyri tað næsta eru tað rotturmar á Gamlurætt, ið fáa okkum at stúra fyri, hvussu skilgott tað er at hava Trónd liggjandi har. Tí rotta er jú eingin á allari Sandoyinni, og fleiri av okkum hava sæð nógva rottu á Gamlurætt, har hon stórtírvist.

Rottuetin fíðursekkur

Sandoyingar vita eisini frá at siga, at ein sekkur av fíðri, ið hevði

staðið á Gamlurætt, var gnagaður á hol av rottu. – So við at hava Trónd liggjandi á Gamlurætt ger Strandferðslan, at vit verða settir í ikki færri enn tvinnar vandar. Haraftrat er tað nú vorðið so stuttligt, at einasti portørur, ið hevur verið í Sandoyinni, nú er uppsagdur, siga teir uppøstu sandoyingarar, ið ikki longur kunnu góðtaka, at hundsáð verður við teimum á nærum øllum økjum.

– Hvi skulu teir norðuri í Havn taka alt frá okkum, spyrja teir. – Vit hava havt ein portør, ið er kendur av øllum sandoyingum sum dugnaligur og sera pliktuppfyllandi. Fólk hava alt gott at bera honum, og hann hevur ofrað seg fult út. Nú er hann bara skorin burtur, so alt sum eitur sjúkraflutningur er sent aftur í miðöldina.

hj.

Misnøgdir sandoyingar: Ferðaaetlanin er ikki lögð eftir okkara tørvi

– Tað tykist, sum Strandferðslan hevur okkurt ímóti okkum, sum búgva á Sandoyinni, tí tann ferðaaetlan, ið er galdandi fyri Trónd kann hvørki brúkast til eitt ella annað, siga sandoyingar

Tað er eftirhondini vorðið gerandiskostur, at fólk illneitast inn á ferðaaetlanina hjá Strandferðsluni – ikki bert á onkrum av leiðunum, men fleiri teirra.

Í gjár settu nakrir sandoyingar seg í samband við Tíðindablaðið Sosialin fyri at greiða frá, hvørjar umstøður eru hjá sandoyingum at ferðast, nú Tróndur er farin at sigla á Gamlurætt.

– Tað hevur ongantið verið verri enn tað sama, tí nú er ferðaaetlanin snøgt sagt til onga verðsins nyttu fyri okkum, ið eru tey, ið skulu brúka hana, siga sandoyingarar.

Nógv verri fyri enn aðrir feroyingar

– Eitt nú er ógjortligt at leggja sær dagin til rættis, so arbeiðt kann verða fyrrapart og so farið til Havnar at

gera sær ørindi, tí meðan vit fyrr hava havt møguleika at ferðast av oynni og til oynna seinnaftur, er hesin møguleik burtur nú. Eingin tútur er lagdur seinnaftur.

Sandoyingarar siga, at teir eru so nógvar ferðir verri fyri enn fólk aðra staðni í landinum, tá talan er um ferðing til og frá oynni.

Manningin nýddist í koyggjuna á degi

– Mikukvøldið var landsdystur, har ein sandoyingur spældi við og ein var við sum eykamaður, men tann dystin kundu vit ikki siggja, uttan so at vit fingur okkum innivist í Havnini, verður ført fram. – Vit sluppu til dystin, men ikki heimaftur eins og øll hini. Tað sama var á Norðoyastevnu, tá tað ikki bar til at koma til Sands um kvøldið. Teistin fór úr Klaksvík kl. 20.15, sam-

stundis sum siglt varð síðsta túrin av Gamlurætt til Skopunar kl. 19.45. Skilji tað, hvør ið skilja tað vil. Vit gera tað í hvussu er ikki, hvussu fegnir vit vilja tað.

– Tað síðsta, ið er komið á skrána í ferðaaetlanini, er at skipið skal liggja bundið við bryggju á Gamlurætt mitt um dagin, og at manningin tá ikki skal gera nakað til nyttuna, men helst sleppa sær í koyggjuna at sova, siga sandoyingarar.

Vita sær ongan útveg

– Men ikki nóg mikið við tí: Teir sandoyingarar, ið hava siglt við Tróndi, eru allir uppsagdir. Hetta eru allir skilamenn á sjónum, og teir kenna farleiðina um Skopunarfjørð betur enn nakar. Tí er tað, at vit kenna okkum nýddar at spyrja, um Strandferðslan veruliga hevur nakað serligt ímóti

sandoyingum, so teir skulu hava uppborið hesa stak vánaligu viðferð, ið Strandferðslan borðreiðir við í lótni, og sum sær út til at vera linjan framyvir.

Sandoyingarar siga, at hóast teir í orð og talu á ymsan hátt hava roynt at gjørt vart við seg, so hevur tað verið sum at sletta vatn á gás, og ongantið hendir nakað við málinum.

– Tí koam vit til Tíðindablaðið Sosialin fyri at fáa hetta fram, siga teir. – Um tað so ikki hjálpir at fáa fjølmiðlarnar at skriva um skilið, vita vit ikki okkara livandi ráð, hvat so er at taka til. Men eitt er heilt vist: Vit kunnu ikki á nakran hátt liva við hesi ferðaaetlanini, ið Strandferðslan nærmast brúkar ímóti okkum. Broytting og bati má til, og tað ongantið ov skjótt!

hj.

Sandoyingar fingur ongan buss eftir sær

Hóskvøldið stóðu einir 12-14 sandoyingar, ið skuldu við Tróndi til Skopunar, og biðaðu til fánýtis í Havnini eftir bussinum, ið skuldi til Gamlurætt, um koyrt var eftir ferðaaetlanini. Har kom bara eingin bussur, og nýddust fólk tiskil at klára seg sum frægest.

– Onkur var so heppin at sleppa sær upp í onkran bil og tann hátt

at koma til Gamlurætt, meðan summi nýddust at leiga sær hundadýran hýravnagn fyri 140 krónur, so tey ikki skuldu gerast ov seini til bátn, siga sandoyingarar við Tíðindablaðið Sosialin. – Og hetta er altso skilið í heilum. Vit sandoyingar fáa bara eina verri og verri tænastu fyri hvønn einasta dag, sum gongur.

hj.

Innbrot í veggustovu

Tórshavn: Sunnudagin varð boðað frá at brotið var inn í vegg-

gustovuna og barnagarðin við Velbastaðvegin um vikuskiftið. Her eru nakrar hundrad krónur stolnar. Politiið sigur at starvsfólkinu áttu peningin. Hetta var peningur tey høvdu savnað saman, tey gera felags innkeyp av og

á. Politiið veit ikki hvør hevur brotið inn, men hetta er hent í tíðarskeiðinum frá fríggjakvøldið til seinnaftur sunnudag.

je

Sigldi fullur til Nólsoyar

Tórshavn: Sunnu-

kvøldið fekk politiið í Havn fráboðan um, at ein maður var farin fullur í bát í Havn. Hann var umborð á einum 10 mannfari og skuldi til hús í Nólsoy. Nakað seinni fekk politiið boð um, at maðurin var komin

til Nólsoyar í øllum góðum. Maðurin fær bót fyri at hava siglt fullur.

je